

[Svend Andersen]

deling uden nogen som helst form for social balance. Det er noget, regeringen er parat til at indføre, samtidig med at lønmodtagernes indtægter begrænses, samtidig med at pensionisternes forventede velstandsstigning fjernes – det er blevet bekræftet her tidligere på dagen – og i en situation, hvor dagpengene til de arbejdsløse og til de syge allerede for længst er blevet begrænset.

Et andet område, hvor regeringen lader det stå frit, er huslejeområdet. Der er ikke gjort noget for, at huslejerne i de uregulerede områder kommer under kontrol – nu synes jeg, boligministeren skulle benytte lejligheden til at høre efter. Regeringen vil jo nok få sine forslag vedtaget ved hjælp af det radikale venstre, men så meget mere urimeligt er det jo, at huslejen i omkring 165 af landets uregulerede kommuner frit kan få lov til at stige, medens de familier, der bor i disse boliger, får deres indkomster begrænset og i forvejen har fået deres boligsikring og boligydelse forringet.

Derfor er det lovforslag, socialdemokratiet har fremsat om regulering af huslejerne i de uregulerede områder, blevet mere aktuelt, og det er også vores opfattelse, at det er et forslag, der nu bør tages frem og bør vedtages, så vi kan sikre ensartede lejer i landet, indtil vi får en ny lejelov. Det er at stille boligtagerne i de uregulerede områder i en helt urimelig situation, når vi ved, at boligministeren og andre for længst har gjort opmærksom på, at vi fra den 1. januar 1986 kan vente en ensartet lejefastsættelse i samtlige landets kommuner, og det er en situation, vi ser hen til med forventning.

Men vi finder det helt urimeligt, at vi samtidig siger til grundejerne i disse kommuner: nu har I 9 måneder til frit at sætte jeres huslejer op, og først fra den 1. januar 1986 kan I forvente, at der sker en regulering. Derfor har vi altså vanskeligheder ved at forestille os, at det radikale venstre stiltiende kan gå med til, at denne situation får lov til at passere. Vi vil derfor i udvalget sikre os, at dette lovforslag bliver taget frem og kommer frem til endelig behandling her i folketinget, samtidig med at der skal tages stilling til de øvrige af regeringens forslag.

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil gerne komme med nogle betragtninger om lovforslag nr. L 214 om begrænsninger i stigningen i avancer og priser.

Lovforslaget sigter mod at skabe størst mulig lighed mellem lønmodtagernes indkomststigning og de selvstændige erhvervsdrivendes indkomster i den 2-årige periode, lovforslaget er begrænset til. Vi er tilfredse med, at der, hvad angår virksomhederne inden for industri, håndværk og handel, er tale om en begrænsning af avancerne og ikke et egentligt prisstop. Et egentligt prisstop vil også være ganske unødvendigt, når man tager den behårde konkurrence i betragtning, som hele det danske erhvervsliv befinder sig i. Den fri konkurrence på et frit marked er den bedste garanti for, at forbrugerne altid sikres den laveste pris, og ingen offentlig myndighed kan styre dette bedre.

Det er klart, at indgreb i virksomhedernes avanceberegning ikke er behagelige indgreb, men vi har i det konservative folkeparti den holdning, at det i den situation, vi befinder os i, er helt nødvendigt, at alle i det danske samfund skal stilles mest muligt lige i indkomstudviklingen. Lovforslaget nævner en række omkostninger, som der er mulighed for at indregne ved beregning af virksomhedernes avance. Her er selvfølgelig især de lønstigninger, der fremkommer som en del af den samlede helhedsløsning, overordentlig vigtige, men også andre omkostningsstigninger, som virksomhederne ikke selv har indflydelse på, er væsentlige.

Vi finder det endvidere meget vigtigt at understrege bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, hvor der er anført følgende:

»Med henblik på at fremme investeringerne er det hensigten, at adgangen til at indregne øgede afskrivninger skal have en så hurtig virkning som muligt. Det endelige beløb til afskrivninger vil i princippet først kunne konstateres efter et regnskabsårs udløb, men for at opnå den nævnte hensigt vil et realistisk budget kunne lægges til grund ved bedømmelsen af omfanget af de stigninger, som kan tillades indregnet.«

Netop dette hensyn er vi sikre på vil medvirke til at øge investeringerne i erhvervslivet.

Når det drejer sig om lovforslagets afsnit om de liberale erhverv, er det ikke muligt på samme måde som for det øvrige erhvervsliv at foretage en avanceberegning. Det er derfor